

Kino Světozor

- 08.30** Muminci na Riviéře (Mezinárodní soutěž celovečerních filmů pro děti, režie Xavier Picard, Hanna Hemilä, Francie, Finsko 2014, 80 min)
10.00 Píseň moře (Mezinárodní soutěž celovečerních filmů pro děti, režie Tomm Moore, Irsko, Belgie, Dánsko, Francie, Lucembursko 2014, 93 min)
12.00 Krátký film C
14.00 Prorok (Mezinárodní soutěž celovečerních filmů pro dospělé, režie Roger Allers, Kanada, Francie, Libanon, Katar, USA 2014, 84 min)
16.00 Program porotkyně Michèle Cournoyer – retrospektiva
18.00 Podivuhodné příběhy (Mezinárodní soutěž celovečerních filmů pro dospělé, režie Raúl Garcia, Lucembursko, USA, Španělsko, Belgie 2014, 73 min)
20.00 100 let švédské animace
21.30 Vítězný celovečerní film pro dospělé
23.30 Manivejce: Pomsta tvrdáka

Divadlo J. K. Tyla

- 09.30** Studentský film A
11.30 Výběr reklam z festivalu Annecy
13.00 Giovannihovo ostrov (Mezinárodní soutěž celovečerních filmů pro děti, režie Mizuho Nishikubo, Japonsko 2014, 102 min)
15.00 Krátký film D
17.00 Šutry v kapsách (Mezinárodní soutěž celovečerních filmů pro dospělé, režie Signe Baumann, USA, Lotyšsko 2014, 88 min)
21.00 Mezinárodní soutěž videoklipů
22.00 Vítězné filmy Anifilmu 2015

Loutkové divadlo

- 09.30** Jak se dělá Večerníček / K. Krejčí, N. Držiak, G. Miklínová, P. Koutský (prezentace pro děti)
11.00 Jak udělat těžkou věc ještě těžší / Anders Gustafsson
12.30 Legendy staré Prahy / M. Berger, T. Mašláňová (prezentace)
13.30 Kouzlo jménem VFX / D. Cynk, J. Ulrich (přednáška)
15.30 Užité animace v turistické hře Kód Salomon / D. Naar (přednáška)
17.00 Game Day: O vývoji her
18.30 Street animace II.
21.00 Filmy nominované na cenu Cartoon d'Or 2014

Sál České televize (Roháč)

- 09.30 – 15.30** Dílny animace

Schwarzenberský sál

- 08.30** Večerníček 50: Staré nej...
10.30 Večerníček 50: Pocta pro Adolfa Borna
12.00 Game Day: Autorské hraní II
13.30 Večerníček 50: Voní to tu rybinou...
15.00 Fimfárum podle V. Pospíšilové (Pocta Vlastě Pospíšilové)
17.30 Studentský film B

Masarykovo náměstí

- 21.00** Ovečka Shaun ve filmu (režie Mark Burton, Richard Starzak, Francie, UK 2015, 85 min)

Klub Beseda

- 23.30** DJ Liquid A

Stáhněte si do svého chytrého telefonu festivalovou aplikaci Anifilm 06 a sledujte program i novinky kdykoliv a kdekoliv!

ANIFILM 06

Hlavní partner

SKUPINA ČEZ

Hlavní mediální partner

Česká televize

Za finanční podpory

Hostitelé

Pořadatelé

Festivalový deník vydává a tiskne Anifilm jako příležitostnou tiskovinu k festivalu Anifilm 2015.

Autoři textů: Malvína Toupalová, Miroslava Janičatová, Midhat „Ajan“ Ajanović
Korektury: Jaroslav Balvín
Překlady: Lukáš Wicha
Komiks: Jan Saska
Design: Jan Šimsa

Tisk Festivalového deníku zajišťují stroje EPSON RIPS. IT vybavení festivalu zajišťuje ARGON systems Třeboň.

ANIFILM 06

Festivalový deník
Sobota 9. 5. 2015

Pocta

Vlastě Pospíšilové

Anifilm se letos rozhodl udělit Cenu za celoživotní dílo jedné z nejslavnějších českých animátorek – Vlastě Pospíšilové. Do Studia Jiřího Trnky přišla, když jí bylo jednadvacet let. Postupně se z ní stala nejen vynikající loutková animátorka, ale i výtečná režisérka. Jako animátorka byla vyhledávaná a pracovala kromě s Jiřím Trnkou i s dalšími slavnými tvůrci – například se Zdeňkem Smetanou, Břetislavem Pojarem, Jiřím Bartou nebo Janem Švankmajerem. U Trnky se podílela například na slavné scéně s desítkami elfů, kteří zdobí plášť Titanie ve *Snu noci svatojánské* (1959).

Od sedmdesátých let začala vedle animace sama režírovat a z její bohaté filmografie můžeme jmenovat pohádku *O Maryšce a vlčím hrádku* (1979) či temnější *Paní bídu* (1984). Proslavila se také svými adaptacemi Werichových textů, které začaly *Lakomou Barkou* (1987) a prozatím skončily před čtyřmi lety, kdy přispěla svou povídkou *O kloboučku s pérkem sojčím aneb Král měl tři syny* do celovečerního filmu *Fimfárum* – *Do třetice všeho dobrého*.

Část Vlastiny tvorby je věnována dětem – například oblíbené *Večerníčky o broučcích*, vycházející z poetiky Trnkových ilustrací. Část jejich filmů ovšem balancuje na hraně – primárně jsou určeny dětem, ale zaručeně pobaví i dospělé diváky. To se týká nejenom „fimfárovských“ pohádek, ale především

seriálu *A je to!* o dvou sympatických, ale nešikovných kutilech, za jejichž výtvarnou podobou stojí Vladimír Jiránek. S tímto seriálem přišel Lubomír Beneš, ale některé pozdější díly režírovali jiní tvůrci včetně jeho syna Marka či právě Vlasty.

Foto: Jan Hromádka

Tipy na dnešní den

Nejen ty kultovní, ale i své málo známé experimentální filmy představí dnes kanadská porotkyně **Michèle Cournoyer**. Od 16.00 v kině Světozor

Dnes s námi můžete oslavit **100 let švédské animace**. Pustíme si historický průřez švédskou animovanou tvorbou a ty nejstarší kousky budeme promítat ze 16mm kopií. Ve 20.00 v kině Světozor

Druhý kurátorský výběr **Street animace** promítáme od 18.30 v Loutkovém divadle. Tentokrát v ulicích a dalších reálných exteriérech uvidíte animaci světla, odložených hraček či obří popcorn.

Soif (režie: Michèle Cournoyer)

Doufám, že si diváci Anifilmu maďarské vizuální melodie pořádně užijí

Maďarská kurátorka Anna Ida Orosz je na Anifilmu členkou mezinárodní poroty pro videoklipy a pro nenarativní, experimentální a hraniční formy animace. Přivezla také vlastní výběr současné maďarské animace.

Můžete ve stručnosti představit svůj festival Primanima?

Primanima jsme rozjeli před třemi lety v roce 2012, takže letos v říjnu se bude konat již 4. ročník. Festival vzešel z každoročních oslav Mezinárodního dne animace, který připadá na 28. října. Uvědomili jsme si, že studentské filmy v posledních letech úspěšně soutěží a sbírají významné ceny na prestižních filmových festivalech a my bychom tak jejich autory, tyto budoucí mistry animace, měli bedlivě sledovat. Proto je mezinárodní soutěž festivalu Primanima zaměřena na mladé animátory a animované prvotiny.

Co máte v plánu pro další ročník?

Kromě filmů v soutěžních kategoriích budeme letos promítat také kurátorský výběr krátkých animovaných filmů z východní a ze střední Evropy včetně filmů z Visegrádské čtyřky a zemí postsocialistického bloku. Jako vždy žádáme členy mezinárodních porot, aby s sebou přivezli workshopy a vlastní výběry k promítání. Účast na letošním ročníku potvrdili již dva porotci. Italský skladatel Andrea Martignoni (který je porotcem i na letošním Anifilmu!). Druhý porotce je dokonce z České republiky – filmová kurátorka a teoretička Eliška Děcká nabídne zasvěcený vhled do současné situace v české animované tvorbě.

Vítězem studentské soutěže na loňském Anifilmu se stal film Réky Bucsi *Symfonie č. 42. Jsou maďarské animované filmy obecně úspěšné na mezinárodních festivalech?*

Nejúspěšnější a mezinárodně nejznámější animovaná díla posledních let vznikla na katedře animované tvorby budapeštské Univerzity umění a designu Moholyho-Nagye (MOME Anim). Tato škola v současnosti představuje nejvýznamnější kolébku animátorů a zároveň jednu z nejkreativnějších animačních dílen v Maďarsku. Myslím si však, že to je spíše globální fenomén než něco specificky maďarského. Ke konci prvního desetiletí nového tisíciletí došlo ve střední Evropě k jakési reorganizaci produkce animovaných filmů. Většina nezávislé animované tvorby nyní vzniká v rámci vzdělávacích institucí a univerzity, jako je právě MOME v Budapešti nebo třeba pražská FAMU, začínají přejímat role podobné těm, jež dříve připadaly animačním studiím.

Myslíte si, že se maďarská animovaná tvorba vyznačuje specifickým smyslem pro humor a poetikou?

Maďarská animovaná tvorba byla vždy velmi rozmanitá. Pro některé filmy je charakteristický drsný, svérázný, absurdní smysl pro humor, další vycházejí z karikatur (třeba zrovna *Symfonie č. 42* Réky Bucsi, nebo si možná vzpomenete na celovečerní film *District!* Árona Gaudera z roku 2004) a jiné jsou zase inspirované klasickými

literárními díly nebo folklórním uměním, díky čemuž jsou poetičtější a alegoričtější po vizuální stránce i ve způsobu vyprávění příběhu (například krátké i celovečerní filmy Marcella Jankovicse, jako je *Sisyfos* nebo *Fehérlófia*). Nicméně si myslím, že objevování svých kořenů skrze folklór a nazírání na život přes jakýsi zdeformovaný černý filtr jsou rysy vlastní všem postsocialistickým evropským zemím.

Pro svůj program na Anifilmu jste zvolila maďarské videoklipy a nenarativní filmy. Můžete vysvětlit svůj dramaturgický záměr?

Zaměření mého výběru vyplynulo z toho, že jsem byla na Anifilm pozvána jako porotkyně pro videoklipy a nenarativní krátké animované filmy. Ačkoli mnoho současných maďarských animovaných filmů se drží striktně narativní formy a staví na postavách (například skvělý okouzující a profesionálně zpracovaný absolventský film Pétera Vácze *Králik a srna*), spousta dalších je dramaturgicky postavena na hudbě, poezii či vizuální stránce. Největší radost mi udělalo, že jsem mohla vybrat několik videoklipů z poslední doby, protože se jich zpravidla na velké plátno dostane jen zlomek, jelikož jejich primární platformou jsou youtube kanály jednotlivých skupin. Doufám tedy, že se promítací plátno na Anifilmu promění ve velkolepou hudební show a diváci si ty úžasné vizuální melodie vytvořené jedněmi z nejtalentovanějších maďarských animátorů současnosti pořádně užijí.

Nezapomeňte na Artyčok!

Každý festivalový den promítáme v budově Staré radnice projekty Artyčok TV *Chrámy peněz*, *Rozhovory o zvuku* a *Výběr*. Filmy běží po celý den ve smyčce. A o co se vlastně jedná? Artyčok TV je internetová platforma pro současné umění, která zaznamenává a spoluvytváří dění na výtvarné scéně a s ní související kulturní aktivity. Projekt vznikl v roce 2005 na Akademii výtvarných umění v Praze a v letošním roce tedy slaví deset let své existence. Přestože zpočátku sledoval především lokální kontext, brzy rozšířil pole své působnosti daleko za hranice Evropy. Přijďte se přesvědčit!

Chrámy peněz (TV Artyčok)

100 let švédské animace: Po roce 2000

Katedra v Eksjö na sebe brzy upozornila svými filmy. *Gunnar chytá sovu* (2002) od Teresy Glad je typickým příkladem. Používá ploškovou animaci. Jedním ze studentů v Eksjö byl také Magnus Carlsson, který si vydobyl mezinárodní uznání svými televizními sériemi *Robin a Jerry a tři přátelé*. Jeho styl a vyjádření se neslo v duchu nové animace prosazované MTV, která se vyznačovala jakousi obrazovou nenuceností, drsným humorem a zájmem o kulturu a životní styl mladých.

Digitalizace přišla do animovaného filmu ve druhé polovině devadesátých let a výrazně rozšířila možnosti animovaného dokumentu, který se stal nejdominantnějším žánrem nového tisíciletí. Za typický příklad doku-

Kam s dětmi

Pro děti dnes promítáme několik celovečerních filmů z mezinárodní soutěže: poetickou *Píseň moře*, roztomilé *Muminky na Riviéře* a dramatický *Giovanniho ostrov*. Kdyby se děti chtěly dozvědět, jak se dělá večerníček, pak je pro ně přichystána beseda s tvůrci Kateřinou Krejčí, Noro Drziakem, Galinou Miklínovou a Pavlem Koutským v 9.30 v Loutkovém divadle. Většina dětských projekcí proběhne ale dnes ve Schwarzenberském sále – výběry oblíbených večerníčků nebo třeba Werichovo *Fimfárum* podle Vlasty Pospíšilové.

Festivalový deník Sobota 9. 5. 2015

Kulatý stůl s Helenou Bezděk-Fraňkovou

O tom, jaká je budoucnost dětské tvorby u nás a zda bude mít dostatečnou podporu, jste se měli možnost informovat včera ve 13.00 v kongresovém sálu hotelu Zlatá Hvězda. Setkáte se tam s ředitelkou Fondu kinematografie, paní Helenou Bezděk-Fraňkovou, a Jiřím Kubíčkem, členem rady Fondu. Ti budou společně s odbornou veřejností hledat odpovědi na otázky, proč a jak podporovat dětskou tvorbu. Program probíhá v rámci industry sekce festivalu Visegrad Animation Forum, jenž v současnosti zastupuje největší středo- a východoevropskou platformu, sloužící ke vzdělávání profesionálů, vytváření koprodukčních vztahů atd.

Chrámy peněz (TV Artyčok)

mentárního přístupu může být považován film *Blue, Karma, Tiger* (2006) od dvojice Mia Hulterstam a Cecilia Actis přezdívaný „dokument o graffiti.“ Přesně v duchu Birgitty Jansson použily autorky plastelínovou animaci v kombinaci se skutečnými hlasy graffiti umělců. Dalším tandemem je Hanna Heilborn a David Aronowitsch. Jejich film *Úkryt* (2002) pomocí animace a dokumentárního zvuku vypráví příběh dvanáctiletého Giancarla. Je to ilegální imigrant, který se skrývá ve Švédsku s pocitem neustálého pronásledování. Jejich animovaný film *Ot- roci* (2008) pojednává o tragických osudech dvou dětí během občanské války v Súdánu. Film získal hlavní cenu na festivalu v Annecy, a stal se tak nejúspěšnějším švédským animovaným filmem v historii. Maja Lindström

pro své filmy, založené na skutečnosti, používá 3D CGI technology. Ve svém snímku *Embryo* (2013) rozebírá Emma Thorsander mysl ženy, která podstoupila potrat. Nejvýraznějším představitelem žánru – ať už jde o množství filmů, či uměleckou kvalitu – je pravděpodobně Jonas Odell. Společně s autory jako Lars Ohlson, Stig Bergquist či Marti Ekstrand založili v roce 1981 švédské animační studio Filmtecknarna. Začali produkovat nezávislé filmy, ale pracovali také na reklamách a videoklipech.

Pokračování v příštím čísle

Midhat „Ajan“ Ajanović

